

๒๕๐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์นวัตกรรม

ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของพนักงานและลูกจ้างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖(๒) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. ๒๕๓๓ และข้อ ๕๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงมีมติให้วางระเบียบตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของพนักงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

บรรดาระเบียบ คำสั่ง และประกาศอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
“นายกสภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
“คณะกรรมการ”	หมายถึง	คณะกรรมการอุทธรณ์ ร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
“พนักงาน”	หมายถึง	พนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ข้อ ๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของนายกสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

ข้อ ๗ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ ร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องอุทธรณ์ตามระเบียบนี้

ข้อ ๘ หนังสืออุทธรณ์จะต้องแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษ โดยไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อ และที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

กรณีที่ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทผู้มีสิทธิได้รับผลประโยชน์ตกทอดจากผู้มีสิทธิอุทธรณ์ มีสิทธิอุทธรณ์แทนได้

ในกรณีที่มียายาทหลายคนก็ดี ทายาทเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถก็ดี หากทายาทเหล่านั้นประสงค์จะอุทธรณ์แทนตามวรรคหนึ่ง ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยความสามารถ มาบังคับใช้แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วทำการอุทธรณ์แทนได้ด้วย เหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ทันเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร

การมอบหมายตามวรรคสี่ จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีสิทธิอุทธรณ์ พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ประสงค์จะอุทธรณ์อาจขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้เป็นดุลพินิจของผู้ส่งลงโทษที่จะอนุญาตให้ตรวจหรือคัด โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของพนักงาน เหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๑๐ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรืองดบำเหน็จความชอบ ให้อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งต่อผู้บังคับบัญชา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่หัวหน้าส่วนหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วน เป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่ออธิการบดี รองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย

(๒) ในกรณีที่หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชา หรือสถานวิจัยเป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อคณบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกสั่งลงโทษ

(๓) ในกรณีที่คณบดี ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา ศูนย์ หรือสถาบันเป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่ออธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย

(๔) ในกรณีที่รองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทน เป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่ออธิการบดี

(๕) ในกรณีที่อธิการบดีเป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

(๖) ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยสั่งลงโทษอธิการบดี ให้อุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ ในการอุทธรณ์ ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๑๐ โดยตรง และให้ผู้บังคับบัญชานั้น พิจารณาวินิจฉัยและสั่งการให้เสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์และสำนวนการพิจารณาลงโทษ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นก็อาจให้ขยายเวลาได้แต่ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันครบกำหนด ทั้งนี้ จะต้องบันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับคำอุทธรณ์ พิจารณาเห็นว่าคำสั่งลงโทษสมควรแก่ความผิด ก็ให้ส่งยกอุทธรณ์ ถ้าเห็นว่าคำสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้สั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษตามควรแก่กรณี

คำวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาตามวรรคแรกให้ถือเป็นยุติ และให้ผู้บังคับบัญชาที่วินิจฉัยคำอุทธรณ์แจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามจะต้องอุทธรณ์ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่งนั้น ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๑๔ การพิจารณาอุทธรณ์ ตามข้อ ๑๓ ให้นำข้อ ๑๒ วรรคแรกมาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีพนักงานอุทธรณ์ ให้อธิการบดีสั่งการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ

(๒) กรณีอธิการบดีอุทธรณ์ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยสั่งการให้เป็นไปตามมติของสภามหาวิทยาลัย

คำสั่งการของอธิการบดีตาม (๑) และการสั่งการของนายกสภามหาวิทยาลัยตาม (๒) ให้ถือเป็นที่ยุติ

ในกรณีที่อธิการบดีหรือนายกสภามหาวิทยาลัยสั่งการตามวรรคแรกให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติงาน ให้นำความตามข้อ ๔๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ การนับเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น เป็นวันเริ่มนับเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดงานของมหาวิทยาลัยให้นับวันเริ่มเปิดทำงานใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

OWI

(ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน)
นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี